

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M.M. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 27 marca 2024 r., w sprawie o sygn. akt IX Ka 46/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach
z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt IX K 20/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia i wniósł o wstrzymanie jego wykonania. Dodatkowo obrońca powołał się na trudną sytuację zdrowotną i osobistą skazanego argumentując, że wykonanie orzeczonej kary przed rozpoznaniem kasacji może spowodować dolegliwe i nieodwracalne skutki dla samego skazanego, jak i jego rodziny. Nadto w ocenie obrońcy, wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest uzasadniony tym, że

zachodzi duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji i uchylenia zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Trzeba więc zauważyć, że samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające do przyjęcia, iż konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie może ono bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Nie negując trudnej sytuacji zdrowotnej i rodzinnej skazanego M.M. należy podnieść, że okoliczności z tym związane mogą być podstawą dochodzenia przez niego możliwości uzyskania przerwy w odbywaniu tej kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[ał]

